

DE VONDER

2025 Jaargang 31 nr. 1

Van het bestuur

Terugblikkend op het einde van vorig jaar wil ik vermelden dat we in december een boeiende lezing hebben gehad van Ineke Strouken over Culinair Erfgoed. De verrassing die ik in de vorige De Vonder aangaf was het uitreiken van het zilveren draaginsigne van Brabants Heem door Ineke Strouken aan 5 van onze leden die al meer dan 25 jaar actief zijn in onze vereniging. Dit zijn: Tom Waals, Jac Jöris, Cees Verhagen, Adrie Mennen en Ria Berkvens. Ook hier nog eens onze felicitaties. Wat wij niet wisten was dat Brabants Heem hen ook verraste met een oorkonde waar hun verdiensten op werden vermeld. De gegevens daarvoor hadden we uit oude jaarverslagen opgeduikeld, maar die waren niet compleet. Bij Jac Jöris was niet vermeld dat hij ook nog 8 jaar bestuurslid is geweest en al vanaf het begin van De Vonder, nu jaargang 31, lid is van de redactie. Jac, we gaan proberen dat alsnog op jouw oorkonde te krijgen.

Op 11 januari is onverwacht overleden ons lid en sponsor Theo Rongen. Theo was in zijn werkzame leven jarenlang burgemeester van Thorn. Na zijn verhuizing naar Asten, enkele jaren geleden, is hij samen met zijn vrouw Corry lid geworden van onze vereniging. Bovendien heeft hij een introductiefilmpje voor de rondleidingen van de groepen 8 van de Astense en Somerense basisscholen, door een kleinzoon gemaakt, ook nog gesponsord. Wij wensen Corry, kinderen en kleinkinderen veel sterkte bij het dragen van dit verlies.

Door een communicatiestoring ging de lezing van Wim Daniëls over Dorp en Dialect op 14 januari niet door. Deze is nu afgesproken op 29 april a.s.

De werkgroep Jaarprogramma heeft weer goed werk verricht en een gevarieerd programma samengesteld. Voor de kennismakings- en contactavond op 4 april 2025 staat ons nog een bijzondere muzikale verrassing te wachten.

De subsidie die we hebben gekregen van het Cultuurfonds is intussen omgezet in hoognodige apparatuur zoals een nieuwe scanner. Wij zijn het Cultuurfonds zeer dankbaar voor hun bijdrage.

2025 Belooft weer een prachtig jaar te worden voor onze vereniging. Ik wens alle werkgroepen veel succes en hopelijk zien we veel leden, maar ook niet-leden, bij onze activiteiten.

Gerard van de Moosdijk, voorzitter

Subsidies voor Heemkundekring de Vonder in 2024

Het bestuur had een missie in 2024:

- Verduurzaming, dus lagere energiekosten
- Digitalisering van ons erfgoed

Natuurlijk kost dat geld en wij hebben daarvoor subsidies gezocht en gevonden.

Verduurzaming:

Vanwege 125 jaar Rabo-bank had de RABO-bank een coöperatieve Duurzaamheidsbijdrage in de aanbieding.

Wij hebben € 600,- subsidie aangevraagd en ontvangen, om daarmee al onze gloeilampen te vervangen voor Led-verlichting.

Midden 2024 hebben wij alle peertjes, TL-buizen, spotjes, enz. (ruim 100 stuks!) vervangen en daarnaast onze radiatoren effectiever gemaakt met radiatorventilatoren, om zodoende de warmte-balans in de diverse ruimtes te verbeteren.

Alles samen was dat een rekening van ruim € 900,-, maar dat was zonder de subsidie voor ons wel heel erg veel geweest! RABO, bedankt hiervoor!

Daarnaast heeft de gemeente Someren de verwarmingsketel in het Archeologiehuis vervangen. En die is veel zuiniger dan de oude ketel.

We hebben de jaarrekening gas/elektriciteit voor 2024 nog niet binnen, maar die moet veel lager zijn dan die van 2023! En daarmee houden we veel meer van uw contributie over voor onze hobby: Erfgoed kennis en ontsluiting in Asten en Someren.

Digitalisering

Bij het Cultuurfonds (themafonds Erfgoedvrijwilligers) hebben we € 4935,- subsidie aangevraagd om daarmee een grote stap te kunnen maken in de digitalisering van ons Erfgoed. De aanvraag betrof specifieke spullen welke wij daarvoor nodig hebben. De aanvraag was in april, de toekenning was in juni, het geld hadden we in oktober en net voor het einde van 2024 hadden we de spullen binnen en werkend. De werkgroepen Sprekend Verleden en Archief/Bibliotheek zijn heel erg geholpen met hun memorecorder, computers, schermen en hun scanner! En we zijn met de kosten ook nog net binnen het subsidiebedrag gebleven.

Naast het bestuur hebben ook een paar leden zich voor dit alles ingespannen, waarvoor dank.

Bestuur HKK de Vonder

DE VONDER

heemkundekring

DE VONDER

asten - someren

Van de redactie

Beste lezers,

Met het eerste lentezonnetje in zicht lijkt koning Winter zijn afscheid aan te kondigen en hopen we ons te gaan opmaken voor het meer aangename deel van het jaar. De donkere en wat sombere dagen met veel en dikke bewolking kunnen we nu achter ons laten. We gaan nu zeker wat meer buiten leven. Het wordt weer de periode van meer wandelen en fietsen, want bewegen blijft tot op hoge leeftijd hét advies.

Het is ook de tijd dat de eerste editie van onze 31e jaargang op uw deurmat valt met wederom veel interessant nieuws om te melden.

Onze omslag is weer vernieuwd. Elk jaar kiezen we een andere brug uit en nu is het de beurt aan de brug tussen Asten en Someren. En voor deze fraaie opname zeggen wij, zoals altijd weer, veel dank aan Maria van Neerven.

In deze editie komt er na 18 afleveringen een einde aan de reeks gemakkelijke verhalen rondom brandweer Someren, die Ben van Otterdijk eertijds als commandant heeft opgeschreven. Met een woord van dank aan Ben nemen we afscheid van deze uitermate leuke rubriek.

We kondigen tevens een nieuwe vervolgserie aan, want Piet Snijders heeft namelijk een Kloosterpad samengesteld van Asten en Someren. Hij beschrijft daarin de huidige en voormalige kloosters in beide gemeenten met daarin veel interessante en bijzondere details. En dat allemaal fraai gelardeerd met mooie historische foto's. In de editie van juni maken we daar een aanvang mee.

In Erfgoed Wiki troffen we een merkwaardige kwestie aan rondom de Hollideeweg in Heusden.

Dank zij de door Adrie Mennen aangereikte foto komen onze trotse jubilarissen mooi in beeld toen zij onlangs het zilveren draaginsigne van het Brabants Heem ontvingen. Een andere mooie foto

- 2 Van het bestuur
- 3 Van de redactie
- 4 Ontdekkingsreis langs bekende wegen 3
- 5 Nieuws van de werkgroep Jaarprogramma
- 5 Herhaalde oproep
- 6 Brandweer Someren 25 jaar (18)
- 7 Hoe kwam men aan de naam Hollideeweg?
- 8 Huldiging jubilarissen
- 9 Historische zandwegen in Asten (9)
- 10 Nieuwe leden De Vonder
- 11 Voetbalhistorie in Someren (6)
- 13 Geschiedenisboek 150 jaar Somerens Lust
- 14 Joh.Martens schaapherder Someren-Eind
- 17 Historische kadasterkaart Someren nu digitaal.
- 19 Reünie kleuterschool Sint Jozef
- 19 Algemene informatie
- 20 Sponsors en Vrienden van De Vonder

betreft de kleuterklassen van de St. Jozefschool in Asten in 1955. Na 70 jaar zult u er wellicht toch nog wat bekende personen uithalen. Een mooi zoekplaatje, dus.

Cees Verhagen heeft een nieuwe bijdrage geleverd met deze keer een boeiend verhaal over een schaapherder uit Someren-Eind. Er is meer nieuws uit Someren, want Thieu Verdonschot heeft een fraai boek uitgebracht over 150 jaar Somerens Lust.

Er is ook weer de nodige aandacht voor de voormalige Kardinaal Mindszentschool. Naast de uitgebreide publiciteit in het ED leek het ons zeer gepast om het initiatief van oud-leerling Harrie Sleutels ook op deze plaats extra aandacht te geven. Hopelijk met succes.

We gaan ook weer vrolijk verder met de vervolgverhalen van Tom Waals, Gerard Slegers en Ricus vd Krestert. Al bij al dus weer een goed gevulde eerste editie.

Ik wens u allen veel leesplezier.

Namens de redactie,
Hennie Hoeben

Ontdekkingsreis langs bekende wegen deel 3

*door Ricus van de Krestert

Natuur, met een vleugje historie. Onder deze kop, zijn in het clubblad van het IVN Heeze-Leende, "Het Groene Blaadje", beschrijvingen door mij gepubliceerd van een aantal natuurgebieden met een geschiedenis. Soms veel natuur en weinig geschiedenis, soms weinig natuur en veel geschiedenis en een enkele keer alleen geschiedenis. Voor iedereen mogelijk interessant en voor natuurgidsen leuk om aan het publiek te vertellen.

Het Rond Venneke

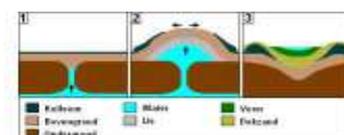
Vandaag iets verder terug in de historie, door middel van een verhaal over één zeer speciaal ven. Vennen zijn in de gemeente Heeze-Leende en omgeving geen zeldzaamheid. Tel je alleen al de vennen in onze omgeving, die in het verleden een naam hebben gekregen, dan kom je al gauw aan ruim 30 namen die verwijzen naar nog bestaande of voormalige vennen.

De vennen lijken in bepaalde opzichten op elkaar. Ze zijn oorspronkelijk en meestal nu nog voedselarm, zeer ondiep en staan, op enkele uitzonderingen na, niet in verbinding met het grondwater. Het ontstaan danken ze aan de wind die ooit, vlak na de laatste ijstijd, vrij spel had op de zandvlakten. Soms zijn het uitwaaiingslaagten, soms oude smeltwaterbeddingen die weer gedeeltelijk zijn dicht gestoven. In het laatste geval zie je dan soms een hele rij vennen in een rijtje achter elkaar liggen. Verder is nodig, om een ven te laten ontstaan, een harde voor water moeilijk doordringbare laag in de ondergrond en natuurlijk regenwater. Er is één ven in onze omgeving dat een andere levensgeschiedenis heeft en daar gaat dit verhaal over; het zo genaamd Rond Venneke in de zuidoosthoek van de Strabrechtse Heide, nabij de Hoenderboompaal.

Het Rond Venneke. Ontstaansgeschiedenis.

Eerst iets over de ijstijden. In een ijstijd is de gemiddelde temperatuur zo laag dat de bevroren ondergrond en het in de winter gevormde ijs, in de zomer niet meer geheel kan dooien. Langzaam maar zeker treedt dan de permafrost in d.w.z. de ondergrond is permanent bevroren. Het land wordt met een laag ijs bedekt, het eerst in het Noorden en langzaam schuift die ijslaag Zuidwaarts. Niet iedere ijstijd duurt even lang en is even koud. Men denkt dat er miljoenen jaren geleden een ijstijd geweest is waarbij de gehele aarde bevroren was. We weten zeker dat in de voorlaatste ijstijd (200.000 tot 120.000 jaren geleden) Nederland tot aan de lijn Haarlem - Nijmegen met een dikke laag ijs bedekt was. Door die gletsjers zijn de heuvelruggen ontstaan van de Veluwe, Salland, Gooi, Nijmegen enz. Dat is ook de reden dat de grote rivieren die oorspronkelijk noordwaarts liepen, gedwongen werden om voor die ijswand, van 250 meter dikte, naar het westen af te buigen, zoals ze dat nu nog steeds doen. De zeespiegel lag 150 meter lager en de Noordzee lag droog, bestond nog niet. In de laatste ijstijd (70.000 tot circa 12.000 jaar geleden) kwam het ijs niet zo ver, maar wel was er weer permafrost. Hoe het in een volgende ijstijd zal gaan en wanneer die zal beginnen, is een zeer interessante vraag! We gaan terug in de tijd, zo'n twaalfduizend jaren. De laatste ijstijd was net voorbij en langzaam begon het land dat veel later Brabant genoemd zou worden te ontwaken uit een lange winterslaap. We zouden kunnen zeggen dat het huidige landschap, zoals dat nu nog op de Strabrechtse Heide (eigenlijk één groot openlucht landschapsmuseum) te zien is, voor de dag kwam. Het land werd langzaam maar zeker bedekt met een oerbos dat veel later weer door de mens is gebruikt, of beter gezegd verbruikt. Hierdoor kon de heide ontstaan. De mens leerde die heide weer ten zijnen nutte te maken en zo bleef de heide in stand. Veel belangrijker: het landschap bleef nagenoeg ongerept in stand. En dit terwijl het grootste gedeelte van ons land inmiddels wel een of meerdere keren op de schop geweest is. Op de Strabrechtse Heide is de landschapsgeschiedenis terug te lezen, door de huidige verschijningsvorm, door de ongerepte geologische grondlagen, door de pollen die in de grondlagen aanwezig zijn en door archeologische artefacten.

Een van die geologische verschijnselen is het “Rond Venneke” een Pingoruïne. De naam Pingo komt uit de taal van de Eskimo’s en betekent heuveltje. In de huidige poolgebieden zijn, zolang het nog duurt, Pingo’s te zien. Een pingo kan ontstaan in gebieden met permafrost. Het grondwater onder die bevroren laag kan geen kant uit en staat onder druk. Komt er nu een scheur in de bovenlaag, dan kan daardoor kwelwater naar boven geperst worden dat natuurlijk meteen bevriest. Hierdoor kan in de loop van duizenden jaren een ondergrondse ijslens ontstaan die de bovenlaag omhoog drukt en de Pingo is geboren. Oorspronkelijk was het “rond venneke” dus een “rond heuveltje”.

Vlak daarbij is nog een archeologische vindplaats. Misschien hebben die mensen het wel ‘ronde heuvel’ genoemd? Toen zo’n 12.000 jaar geleden de definitieve dooi intrad, schoof langzaam maar zeker de grondbedekking van de ijslens af en vormde er een kleine ringwal omheen. Uiteindelijk dooide ook de ijslens en kwam er een diepe poel, tot in het centrum ruim 3 meter diep, voor in de plaats.

Die poel is in de loop der tijden grotendeels opgevuld met plantenresten en ingestoven zand, zodat de bodem nu bestaat uit een veenlaag.

Door het veen en de daarin aanwezige pollen is een pingoruïne een waar klimaatarchief van de na-ijstijd en men kan de geschiedenis van de plantengroei daarin reconstrueren.

**De geschiedenis ligt onder dit wateroppervlak verborgen*

Wordt vervolgd

Nieuws van de werkgroep Jaarprogramma

Let op:

-De afgelaste lezing van afgelopen 14 januari van Wim Daniëls met het thema 'Dorp en dialect' vindt nu plaats op dinsdag 29 april en wederom om 20.00u in gemeenschapshuis 't Kwartier in Asten!

-De aangekondigde excursie naar Xanten op zaterdag 21 juni is verplaatst naar zaterdag 28 juni!

Herhaalde oproep

De herinnering levend houden

Reeds in 2021 is bij het bestuur van De Vonder een e-mail binnengekomen van Harrie Sleutels. Zijn oproep is toen in De Vonder van maart 2021 verschenen.

Harrie was leerling in de eerste jaren van de voormalige Kardinaal Mindszentschool in het indertijd te stichten dorp Willemsveen (een gepland ontginningdorp tussen Asten-Heusden en Neerkant). Harrie wil voorkomen dat de school en het beoogde dorp Willemsveen in de vergetelheid raken. In een aantal publicaties in de media is de laatste tijd hier meer aandacht aan geschonken. Hiermee hoopt Harrie meer oud-leerlingen te bereiken om gezamenlijk een werkgroep te vormen. Mochten er leden zijn die hier aan mee willen werken dan kunnen ze contact met hem opnemen.

Contact met Harrie Sleutels: keybugg@gmail.com of telefonisch 06-47047408

De gecombineerde 1ste en 2de klas van de Kardinaal Mindszentschool in schooljaar 1949-1950, met jufvrouw Joosten-Plenders

Brandweer Someren 25 jaar (18)

Uit hoofde van zijn functie als commandant van de brandweer heeft Ben van Otterdijk jaren geleden bijzondere gebeurtenissen in verhaalvorm uitgewerkt. Ook in deze editie kun je weer een van zijn verhalen lezen. Met deze verhalen kan de lezer eens op andere wijze kennis nemen van brandweer Someren.

Wie staat hier voor paal

Sinds de oorlogsjaren maakt de familie Van Otterdijk deel uit van de brandweer van Someren. Ik ben momenteel de derde generatie die na opa Frans, vader Tonnie en ome Jan, samen met neef Pieter bij de brandweer is gekomen. Ik weet niet beter dat je hulp verleent aan de gemeenschap. Zo had mijn opa vroeger een groothandel in mengvoer, eieren, levensmiddelen en een poelierderij. Er werd handel gedreven met de boeren in Someren. Eieren en kippen werden weer opgekocht om vervolgens in de stad weer te worden verkocht. Ook werden eieren en kippen uitgevoerd naar Krefeld en Düsseldorf in Duitsland. Om dit alles te kunnen vervoeren had hij twee vrachtwagens in het bedrijf. Met deze wagens heeft men in het verleden heel wat beleefd, zeker toen het overgrote deel van de wegen in en om Someren nog niet verhard waren. Zo kwam het regelmatig voor dat auto's vastreden in het buitengebied nadat het weer eens een periode flink had geregend. Zo hanteerden ze de gulden regel: had de bestuurder een pet op, dan betaalde hij een gulden en had de bestuurder een hoge hoed, dan betaalde hij een daalder. De gewone man werd vaak gratis met zijn auto uit het slijk getrokken.

Ook werden er andere werkzaamheden verricht met de vrachtwagens. Regelmatig werden lege brandblussers en kapotte brandslangen meegenomen naar brandweer Eindhoven voor reparatie. Een week later haalde hij deze zaken weer op voor brandweer Someren. Zo was de familie ook nauw betrokken bij het lijkvervoer. In die tijd waren er nog weinig vervoermiddelen in het dorp. Ook waren er nog geen ambulances in Someren en de begrafenisondernemer moest alles op de fiets doen. Zodra er een dode geborgen moest worden, dan maakte opa plaats op een van de vrachtwagens en werd de lodenkist erop geschoven. Ze haalden het lijk op en brachten het naar het mortuarium van het ziekenhuis. Na het wisselen van de kist kregen de chauffeur

en bijrijder van de nonnen een borrel. Deze was blijkbaar bedoeld om te bekomen van de schrik en zo konden ze even later weer naar huis om met het werk verder te gaan.

Na de dood van opa werd het bedrijf opgedeeld. Ome Jan ging verder met de levensmiddelen, terwijl mijn vader koos voor het mengvoer en de eieren. De winkel aan de Floreffestraat ontwikkelde zich al snel tot een ruime zelfbedieningszaak. Ome Jan, in Someren bekend als Jan van de Centra, kocht in die jaren een Fiat Microbusje. Met dit busje kon hij de boodschappen bij de mensen thuis bezorgen. Zo kwam het wel eens voor dat, wanneer hij met het busje door Someren reed, de sirene ging en hij naar de brandweerkazerne snelde om mee uit te kunnen rukken. Bij een brandmelding kwam hij een keer met zijn busje bij de brandweerkazerne aanrijden vanuit de Dorpsstraat. Hij zag dat al twee brandweervoertuigen uit de remise waren weggereden. Hij reed zijn busje de remise in juist op de plek waar even daarvoor een brandweervoertuig had gestaan. Ome Jan kon nog net met het laatste voertuig mee om de brand te gaan blussen. Het bleek een behoorlijke brand waarbij nog enige tijd moest worden nageblust. Een brandweervoertuig keerde alvast terug naar de kazerne, omdat enkele leden die avond nog weg moesten. In de kazerne gekomen zien zij het Fiatbusje van Jan van de Centra staan. Omdat het brandweervoertuig op deze plek moest staan, moest het busje worden verzet. Hierbij kwamen zij op een fabuleus idee. Het busje paste namelijk precies tussen de twee ronde betonpalen waarop de bovenbouw rust. Men vereende krachten werd het busje haarfijn tussen de betonpalen geschoven waarna het brandweervoertuig weer op zijn eigen plaats kon staan. Later die avond kwamen ook het tweede en het derde voertuig terug naar de brandweerkazerne. Na het tekenen van de lijst ging ieder naar huis. Jan zocht buiten op het terrein naar zijn busje, maar kon het nergens vinden. Net toen hij de politie wilde bellen om door te geven dat zijn voertuig gestolen was herinnerde hij zich dat hij het busje in de remise had achtergelaten. Toen hij binnen keek verschoot hij zich een hoedje. Zijn busje stond keurig netjes tussen de palen geparkeerd. Hoe krijg je zo iets, helemaal alleen, tussen die palen uit? Hiermee sta je letterlijk voor paal. Uiteindelijk werden een paar brandweermensen gebeld en gevraagd te assisteren. Hoeveel rondjes het hem heeft gekost, heeft hij nooit laten weten. Wat wij wel weten is dat hij bij een brandmelding nooit meer met een voertuig in de remise is gereden.

Hoe kwam men aan de naam Hollideeweg?

*uit Erfgoed Wiki

***Welke officiële naam kreeg de weg van de Meijelseweg naar Sluis 12 in 1958? Het antwoord is Hollideeweg.**

Van Gezandebaan naar Hollideeweg naar Gezandebaan

De boerderijen en huizen rondom de Astense Peel hadden voorheen als adres allemaal de benaming Peel met een huisnummer. In 1958 wil het college van burgemeester en wethouders van Asten voor elke weg een eigen, unieke straatnaam. Een commissie ad hoc, bestaande uit voorzitter M. van den Boomen en de leden J. van Oosterhout en J.P. van Bussel, gaan aan de slag om goeie namen te kiezen. Het college ziet graag dat oude en in de volksmond gebezigde namen blijven bestaan. De commissie gaat hier grotendeels in mee. Voor de wegen en paden 'zonder naam' draagt de commissie namen van Peelvogels en van belangrijke Astenaren voor. Zo'n belangrijke Astenaar is H. Hollidee. Op 18 december 1958 stelt de Astense raad de nieuwe straatnamen in het Peelgebied vast. De gehele baan vanaf de Meijelseweg tot aan sluis 12 van de Zuid--Willemsvaart krijgt de naam Hollideeweg. Zoek je nu op een plattegrond die 6 kilometer lange baan op, dan staat er toch geen Hollideeweg bij, maar Gezandebaan. Al jaren voor de invoering van officiële straatnamen, werd voor de baan vanaf de weg van Asten naar Meijel tot sluis 12 de naam Gezandebaan gebruikt. En het lag, gezien de wens van het college, voor de hand dat de commissie die naam er ook voor zou voorstellen. Ze kiest echter voor Hollidee en het stukje zandpad van de Meijelseweg tot die baan moet dan Gezandebaan heten. Ook hierin gaat de raad mee. Maar de gemeente had buiten de wens van de aanwonenden gerekend. Zij wilden dat de oude Gezandebaan ook officieel Gezandebaan zou heten. De naam Hollideeweg moest maar aan de nieuwe Gezandebaan gegeven worden. In eerste instantie geeft het college niet toe.

De bewoners blijven de raad vragen om naar hen te luisteren. Dat werkt. Nog net geen jaar na de vaststelling van de namen Hollideeweg en Gezandebaan worden ze door de raad omgewisseld.

Wie is Hollidee?

De straatnamencommissie vond Astenaar H. Hollidee belangrijk genoeg voor een straatnaam. Zoek de Burgemeester Wijnenstraat, die eerder Molensstraat heette, met het geboortehuis van Elard Albert Rovers. Het is het huis aan de linkerkant met de 3 dakkapellen en het sierhek, waar de moeder met haar 2 kinderen passeert. Zoek je in het Astense bevolkingsregister, dan zul je echter geen Hollidee tegenkomen.

Het is een pseudoniem voor Elard Albert Rovers, een zoon van de Astense notaris Frederik Albert Rovers. Zijn vader is in 1844 met vrouw Geertruida Helena Beckers en kinderen naar Asten gekomen.

Op 10 juni 1848 ziet Elard Albert daar het levenslicht. Na het overlijden van zijn vader in 1879 vertrekt Elard naar het toenmalige Oost-Indië om als ambtenaar het Nederlandse gouvernement daar te dienen. Hij keert terug in Asten en gaat bij zijn broer Adrianus wonen. Adrianus is in het ouderlijk huis in wat nu de Burgemeester Wijnenstraat heet zijn vader als notaris opgevolgd. Elard overlijdt op 5 september 1908 in Asten. Hij leeft voort in de straatnaam Hollideeweg, een soms stoffig, soms modderig weggetje ver van zijn woonhuis en dat weinig passanten kent. Maar meer nog leeft hij voort in het boek dat hij als (bijna) dertiger schreef en dat in 1881 door Drukkerij Brill uit Leiden is uitgegeven. Elard heeft als H. Hollidee zijn boek en als 'dankbaren zoon' opgedragen aan zijn moeder 'en aan de nagedachtenis' van zijn vader. Etsen naar het leven is van een hogere kwaliteit dan de naar Hollidee genoemde weg en zal wellicht meer lezers kennen dan de weg passanten. De meer dan 200 bladzijden zijn nog steeds de moeite waard om gelezen te worden. In 1978 is het boek opnieuw uitgegeven door Kruseman's Uitgeversmaatschappij uit Den Haag. Dan onder de titel Schetsen uit het Noordbrabantse volksleven. De voormalige boekhandel 'Henk Berkers Boek en Kantoor Asten' eerde bij het vijftigjarig bestaan in 2011 Hollidee met het boek 'In de voetsporen van Hollidee'.

**Beide genoemde boeken zijn te raadplegen in de bibliotheek van De Vonder*

Huldiging jubilarissen

Op woensdag 11 december 2024 viel een aantal leden van De Vonder een enorme eer ten deel. De spreker van die avond en tevens oud-bestuurslid van de stichting Brabants Heem Ineke Strouken reikte aan een aantal leden het zilveren draaginsigne met oorkonde uit. (red. Ineke nam afgelopen november afscheid van het bestuur Brabants Heem)

Deze leden zijn voorgedragen door het bestuur, omdat ze zeker 25 jaar lid zijn, maar in die jaren ook bijzondere verdiensten hebben gehad en momenteel nog in een werkgroep meedraaien. Een voor een werden ze naar voren geroepen en werden door onze voorzitter in het zonnetje gezet. Hij memoreerde daarbij aan al hun bewezen diensten uit het verleden en die van nu.

Naast de mooie onderscheiding kwamen de jubilarissen tevens in het bezit van een fraaie oorkonde met de vermelding van al hun verdiensten.

Ze waren natuurlijk wat trots en als altijd moest dat even op de gevoelige plaat worden vastgelegd.

Onze felicitaties gaan uit naar v.l.n.r. Adrie Mennen, Cees Verhagen, Ria Berkvens, Tom Waals en Jac Jöris

Tom Waals is lid van de kring vanaf 1979, hij heeft 6 jaar in het bestuur gefunctioneerd. Tom is al vele jaren coördinator van de werkgroep Toponiemen.

Jac. Jöris is coördinator van de werkgroep Oud-schrift. Hij doet dit al een groot aantal jaren. Daarnaast heeft hij 8 jaar in het bestuur gezeten en is vanaf de oprichting in 1995 lid van onze redactie

Cees Verhagen werd in 1995 lid van de heemkundekring en zat enkele jaren in het bestuur. Hij is medeoprichter van de Heemkamer en al jaren coördinator van de werkgroep Heemkamer. Cees Verhagen heeft een groot aantal heemkundeboeken ge-

schreven en gepubliceerd. Hij publiceert regelmatig in De Vonder. Ook is hij al jaren actief binnen de werkgroep Jaarprogramma.

Adrie Mennen is lid van de heemkundekring'98 en was jaren lid van het bestuur. Hij is contactpersoon voor Asten van de werkgroep Foto en hij leidt de groep beeldherkenning in Asten.

Ria Berkvens zat in het bestuur en is sinds 2007 regioarcheoloog voor de Omgevingsdienst Zuid-oost-Brabant. Ria is lid van de werkgroep Archeologie. Zij publiceert artikelen o.a. in het kwartaalblad De Vonder.

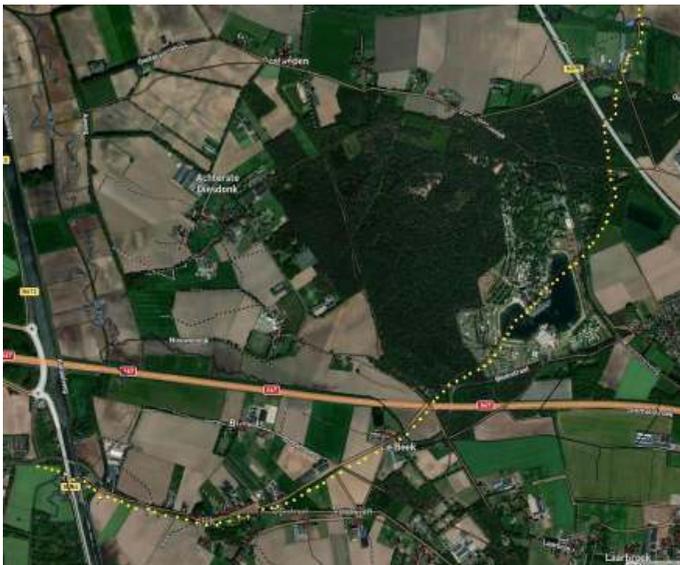
Historische zandwegen in Asten 9

door Tom Waals

Op de oudste kadasterkaarten uit 1832 staat een groot aantal wegen en paden waarvan we zeker weten dat de meeste nooit actief zijn aangelegd. Ze zijn meestal door de eeuwen heen ontstaan als een verbinding tussen verschillende woongemeenschappen en op die plaatsen waar ze voor een groot gedeelte van het jaar begaanbaar waren. Ook de namen op deze kaarten zijn de namen die toentertijd in de volksmond zo gebruikt werden. Dit betekent dat zo'n weg eeuwenoud kan zijn en daarmee een heel belangrijk historisch element in onze omgeving waar we zorgvuldig mee om moeten gaan. In een reeks artikelen laten we zien wat er op dit moment van deze historische wegen in Asten nog te herkennen is.

Weg van Lierop naar Vlierden

Bij de beschrijving van de Keizersdijk (De Vonder jaargang 29 no. 3) werd vermeld dat op de kadasterkaarten uit 1832 op drie verschillende locaties in Asten de naam Keizersdijk voorkwam. Zoals eerder vermeld, duidt de naam “Keizersdijk” vaak op een eeuwenoude weg. Nabij de Dijkstraat staat naast “Keizersdijk” ook “Weg van Lierop naar Vlierden”.

Afbeelding 1 Weg van Lierop naar Vlierden in 1832

Met de gele bolletjes is op afbeelding 1 het tracé van de Weg van Lierop naar Vlierden aangegeven. Vanaf het centrum van Lierop liep deze weg via het gehucht Boomen richting Asten. In de buurt van Sluis X kruiste deze het riviertje de Aa. De oorspronkelijke situatie met waarschijnlijk een brugje, is tijdens de aanleg van de Zuid-Willemsvaart hele-

maal verdwenen. Vervolgens liep de Weg van Lierop naar Vlierden aan de Astense kant van het kanaal over hetzelfde tracé als de huidige Dijkstraat tot in de bocht bij Dijkstraat 64 (B&B). Vanaf deze plaats maakte de genoemde weg, ten opzichte van de Dijkstraat, een bocht naar links terwijl de weg naar Asten het huidige tracé van de Dijkstraat volgde. Dat verklaart waarom de panden Dijkstraat 50 t/m 62 zoals dat te zien is op afbeelding 2, nu een heel stuk van de Dijkstraat verwijderd liggen. In 1832 lagen deze panden immers niet aan de weg naar Asten maar aan de weg naar Vlierden.

Afbeelding 2 Panden Dijkstraat 50 t/m 62 voorheen gelegen aan de Weg van Lierop naar Vlierden.

Vanaf buurtschap de Beek liep de weg verder richting Vlierden over de rijksweg A67 en over recreatiepark Prinsenmeer tot aan de Kranenvenweg.

Afbeelding 3 Gedeelte van de Weg van Lierop naar Vlierden door Oostappen

Om vanaf de Kranenvenweg over landgoed Kranenven en de N279 uit te komen aan de Oostappense-

dijk nabij de inrit van Oostappensedijk no.14. Een gedeelte van dit tracé is nog steeds te herkennen en wel als zandpad naast restaurant “De Hoge Loo” in Ommel aan de Kranenvenweg (zie afbeelding 4 en 5).

Afbeelding 4 Weg van Lierop naar Vlierden als zandpad nabij restaurant De hoge Loo aan de Kranenvenweg

Afbeelding 5 Weg van Lierop naar Vlierden als zandpad nabij restaurant De Hoge Loo aan de Kranenvenweg

Bij de huidige Oostappensedijk kwamen in 1832 drie belangrijke wegen bij elkaar om op één plaats de Astense Aa over te steken naar Vlierden. Dat was

vlakbij de voormalige watermolen van Belgeren. De “Dijk van Asten naar Vlierden”, de Weg van den Diesdonk naar Vlierden” en de “Weg van Lierop naar Vlierden” (zie afbeelding 6).

Afbeelding 6 Samenkomst van 3 wegen naar Vlierden nabij Belgeren

De watermolen van Belgeren bestond al in de 14e eeuw maar was rond 1600 al buiten gebruik. Van daar dat op de kadaasterkaart 1832 nog wel het molenwiel als een verbreding van de Astense Aa te zien is met de tekst “Vervallen watermolen”.

Samenvatting:

- de Weg van Lierop naar Vlierden die ook op een plaats de Keizersdijk heet, is vermoedelijk eeuwenoud.
- deze weg maakt duidelijk waarom de panden Dijkstraat 50 t/m 62 tegenwoordig op enige afstand van de Dijkstraat liggen.
- in het bosgebied bij recreatiepark Prinsenmeer en Landgoed Kraneven zijn nog stukken bospad aanwezig die eens deel uitmaakten van de oorspronkelijke weg van Lierop naar Vlierden.

Aanvullende informatie:

Kadastraal minuutplan: A2

Nieuwe leden De Vonder

Wij heten deze keer van harte welkom:

- Jan Geven Asten
- Harry v.d.Manakker Someren-Eind
- Isi Fondon Someren
- Ida Verhaar Asten
- Fons Tinnemans Asten

Overlijdensbericht

Op het laatste moment voor de opmaak van deze editie bereikte ons het droevige bericht dat is overleden **Wim van der Wallen**. Hij was gewaardeerd lid van de werkgroep Foto en hij heeft o.a. meegewerkt aan de digitalisering van de Peelbelanguitgaven welke op onze website te lezen zijn. Wij wensen zijn familie veel sterkte.

Voetbalhistorie in Someren deel 6

door Gerard Slegers

De opening van sportpark De Potacker in 1948

Al in 1946 had de gemeente Someren serieuze plannen om te starten met de aanleg van een sportpark aan de Kerkendijk, ter grootte van ca. 7 ha. met een tweetal voetbalvelden, een terrein voor ruitersfeesten, rijwielstalling, kleedkamers en wellicht een tennisbaan, een hockey- en korfbalveld.

Ondanks die plannen voetbalde SV Someren in 1947 nog steeds afwisselend op 't Vaartje in 't Eind en in de Keizerstraat in het Dorp. Dat was verre van ideaal en daarom zocht de vereniging zelf naar mogelijkheden tot centralisatie.

Landbouwgrond

In maart 1948 kwam de voetbalclub tot een akkoord met Willem Maas over de huur van 2 ha. landbouwgrond langs de huidige Potackerweg voor de prijs van 400 gulden per jaar. Die plek was bewust gekozen, omdat het terrein redelijk centraal lag ten opzichte van Dorp en het Eind.

Op zondag 29 augustus 1948 werd het sportpark officieel in gebruik genomen. De publieke belangstelling was enorm.

Someren opent Nieuw sportpark

Als Someren iets klaar wil krijgen, waarbij durf en energie nodig zijn, wordt er niet veel gepraat, maar zet men er vierkant de schouders onder, met gevolg, dat er in de regel iets wordt gepresteerd wat respect afdwingt. Zo hebben, naast het gemeentebestuur, dat de laatste jaren met de uitvoering van grote plannen herhaaldelijk de toon aangaf, vooral ook de inwoners zelf in een gezonde naijver met de bevolking van omliggende dorpen voorbeeldige en soms verrassende dingen op touw gezet, die verder dan in de omgeving naam hebben gemaakt. Zondag a.s. wordt er weer een goede greep naar deze vooruitstrevendheid gedaan wanneer de poorten worden geopend van de Potacker: het nieuwe, moderne terrein van de Sportvereniging, waarmee Someren een sportveld is rijk geworden dat, gelegenheid biedend voor vrijwel elke sportbeoefening en spel, belangrijk zal bijdragen tot de lichamelijke en geestelijke vorming van Someren's jeugd.

Op het platteland hoort dezelfde liefde voor de sport als in de stad, maar deze kan op de dorpen niet zo gemakkelijk tot ootplooiing komen. Sportterreinen, kleedkamers en materiaal kosten massa's geld, wil men een beetje met de tijd mee, zodat vrijwel elke poging om de plattelandsmensen ook de „stadssporten“ aan te bieden, op financiële bezwaren schipbreuk lijdt.

Na de bevrijding bestonden er in Someren twee sportclubs, die wanneer ze ieder op eigen houtje het voetballen hadden doorgezet, voorbestemd waren ofwel voor een kort bestaan ofwel om niet meer te presteren dan een clubje, zoals men er in elk gebucht een kan vinden. Dus deed men het in Someren anders en werd getracht de Sportvereniging van Het Eind en de Sportclub „Geel-Wit“ van het Dorp bijeen te brengen, hetgeen lang geen gemakkelijke taak bleek te zijn. De verwachtingen van insiders die na een fusie een spoedige debacle voorspelden, kwamen echter niet uit. Beide verenigingen gaven wat toe en nadat vele moeilijkheden waren opzij gezet, kwam uit de versmelting van beide clubs de grote Sportvereniging Someren te voorschijn met alle beloften van een veelzijdige en krachtige sportbeweging.

De aanleg van een geheel nieuw en groot sportveld, gunstig gelegen voor beide kerkdorpen, was de eerste zware taak die de jonge vereniging op zich nam. Het kostte veel hoofdbrekens vooreerst men de Potacker in de ruilverkaveling De Hoge Akkers, een paar honderd meter van de Einderstraat, de meest geschikte plaats achtte. Met man en paard werd gewerkt. De aanleg kostte veel meer dan de verenigingskas toeliet, maar met financiële hulp van sportminnende inwoners, durfde men zelfs om het ene veld een omheining te plaatsen van stalen buizen en had men de tekening al klaar van een kleedhuisje. De ijver en voortvarendheid werden gadeslagen door het gemeentebestuur dat al langer met de plannen voor een modern, gemeentelijk sportpark rondliep, deze liet varen om tegelijk de verdere financiële lasten van het nieuwe sportveld en de bouw van een ruime blokhuur voor kleed- en douchekamers over te nemen.

Het sportterrein is nu klaar voor de opening. Men staat verbaasd over hetgeen hier verzet is. Het grootste en mooiste veld met de stalen omheining is nog niet bespeeld en zal Zondag a.s. door Mulo en De Valk worden ontgroend. De opening die aanvankelijk op 12 Septem-

ber zou plaats vinden, werd in verband met de nieuwe competitie verroegd, hetgeen het bestuur van de Sportvereniging niet heeft weerhouden. Zij het dan een beetje inderhaast, een zeer feestelijk openingsprogramma op te stellen.

Om 1 uur beginnen de voorwedstrijden. S.V.S. 2 neemt het dan op tegen Lierop 1. Om 3 uur de wedstrijd S.V.S. 1—Mierlo-Hout 1, waaraan de gautheren een zware kluit zullen hebben.

De big match op deze sporing zal echter de ontmoeting zijn tussen Mulo 1 en De Valk 1, die aanvangt om 5 uur. Aan deze wedstrijd gaat de officiële opening vooraf. Om 4 uur zal Mulo voorafgegaan door Harmonie Jellum vanaf clubhuis van Doorn naar het sportterrein optrekken, terwijl De Valk onder begeleiding van Someren's Laet vanaf clubhuis Bukkens hetzelfde doet. Na aankomst op de Potacker om ongeveer half vijf geschiedt de inzegening van het veld door de geestelijk adviseur, waarna burgemeester Boerenkamp de officiële opening verricht.

Dat de wedstrijd van de twee klantenteams Mulo en De Valk zeer interessant zal worden, is zeker en is een reden te meer om Zondag een bezoek te brengen aan de Potacker.

Het voortvarende bestuur heeft nog meer in zijn mars. Een korfbalclub voor dames is alreeds opgericht en andere taken van sport staan op het programma. Het moet zover komen, dat iedereen de helfte voor de sport in de beten schiet en dat men als geresgilde toeschouwer van de wedstrijden medechtelijkt aan de opvoeding van Someren's jeugd.

AGENDA'S ASTEN.

K.J.B. Zaterdag half 3 Gilde: Abtandmars vanuit Ommel; half 9 Verkenners: Kampvuur in Ommel.

Zondagmiddag: Jongensgilde: Spreekjesuitvoering in het Openluchttheater.

Dinsdag: Orpocht Eerste Vendel der Kerels, 8 uur Verkenners: kampvuur op de Markt.

Donderdag kwart vóór 7: Tweede Vendel der Poorters. Vrijdag 7 uur: Troepbijeekomst Verkenners. Zaterdag half 4: Eerste Vendel der Poorters; half 7: Eerste Vendel der Kerels.

Gidsen. Zaterdag half 3 afstandsmars vanuit Ommel; half 9 kampvuur in Ommel.

Zondagmiddag: spreekjesuitvoering in het Openluchttheater. Dinsdag 8 uur kampvuur op de Markt. Woensdag 3 uur Kringbijeekomst.

Het eerste kleedgebouw

De eerste kleedruimte op sportpark De Potacker werd in 1948 gebouwd. Het was een houten blokhut met aanvankelijk nog een dak van stro. Later werden er dakpannen opgelegd.

Deze foto bij de oude blokhut is niet gemaakt in 1948, maar in de jaren vijftig. V.l.n.r.: Annemie Hilverda-van Doorn, Toos van Eijk-van de Laar, Helmie Hilverda-Sauvé, Leen Slegers-van de Laar, Jo Boerrekamp-Berkers.

Someren, 16 April 1948.

Ann
De Gemeenteraad.

Geeft beveloef te kennen het bestuur der sportvereniging Someren alhier;

dat het bekend is dat Uwe Raad welwillend staat ten opzichte van de lichamelijke opvoeding der jeugd in het bijzonder ten opzichte van de voetbal sport

dat in Uwe Raad al meerdere malen op de aanleg van een sportterrein is aangedrongen

dat ons bestuur in nauw overleg met het College van B. en W. en met de onafhankelijke medewerking van dit College er in is geslaagd een gunstig gelegen terrein groot 2 H.A. aan de Potackerweg te huren voor de tijd van 10 jaar met recht van koop - huurprijs f. 400,- per jaar;

dat bereids - wederom met de hulp van het Gemeentebestuur - dit terrein reeds in zwerre in gereedschap is gekraakt, dat het is afgegrast, beplant en ingeschild terwyl rond het hoofd-speelterrein een afgehele binnenomheining van pijp-buis is aangebracht;

dat nog moet geschieden:

- 1e. binnenafwatering van een bij-speelterrein met paaltjes en draad
- 2e. maken van een kleedlokaal waarin een waterpomp aanwezig moet zijn
- 3e. verbetering van de toegangsweg vanaf de Binderstraat

dat de tot op heden gemaakte kosten ons bestuur al voor de noodzaak heeft gesteld een schuld te maken van f. 3500,- (geld van particuliere zijde verstrekt)

dat de nog te maken en aan te leggen voorzieningen nog een aansienlijk bedrag zullen vorderen, hetgeen onze vereniging niet zal kunnen dragen;

dat ons bestuur van mening is, dat heel de voorziening in de sportterrein behoeft plus het onderhoud daarvan veel beter en deelmatiger van de gemeente zelf kan uitgaan

Redenen waarom wij Uwe Raad beveloef doch met aandrang durven verzoeken:

- 1a. de huur van het sportterrein over te nemen.
- 2a. de nog te maken voorzieningen op het sportterrein met spoed ter hand te doen nemen, waarbij ons bestuur al datgene wat tot op heden op het sportterrein is gemaakt gaarne en niet aan de gemeente overdraagt zooder dat de gemeente enige door ons gemaakte schuld beveloef over te nemen.
- 3a. het voortdurende onderhoud van het sportterrein te willen doen verzorgen van gemeentewege.
- 4a. het aan onze vereniging jaarlijks toe te kunnen subsidie in te trekken en het sportterrein gratis ter beschikking onzer vereniging te stellen dan wel het jaarlijks subsidie te handhaven en onze vereniging een billijke jaarhuur op te leggen, waarbij wij beveloef onder Uwe aandacht brengen
- a. dat onze vereniging middels de verskakelijheidsbelasting regelmatig de gemeente belastingenningen oplevert.
- b. dat onze vereniging nog blijft zitten met de aflossing van de gemaakte schuld ad. f. 3500,-, welke aflossing wij middels een goed beheer medeende in de loop van enige jaren hoop te kunnen voldoen.

*: Walk doende ons.

Voorzitter,

Secretaris,

Verzoek tot overname

Het bestuur had al in april 1948, ruim voor de officiële opening van het sportpark, via secretaris Van der Biezen een verzoek ingediend bij de gemeente Someren om de huur en het onderhoud van het sportterrein over te nemen.

De gemeenteraad voelde aanvankelijk niets voor overname van het sportterrein volgens een schrijven van 13 juli 1948, ondertekend door burgemeester en gemeentesecretaris.

GEMEENTE SOMEREN

GRD 4840 - TEL 4

Bestuur Sportvereniging "Someren"
p/s Kluisse-Kerkstraat 22a
te

S O M E R E N

UW ALFABET: UW BRIEF VAN: 16 April 1948 en OOR NUMMER: 721
8 Juli 1948.
ONDERWERP: Overname Sportterrein. SOMEREN, 13 Juli 1948.

Uw bovenvermeld verzoek is in de raadsvergadering van 9 daerz behandeld.

De Raad voelde in het algemeen niet voor overname van het door U aangelegde sportterrein met de daarop rustende schuld en was van oordeel, dat in deze omstandigheden het algeheel beheer beter bij U kon blijven berusten.

Wel was de Raad unaniem van oordeel, dat de gemeente U in alle opzichten terwille moet zijn en met raad en daad moet bijstaan, waardoor de garantie wordt verkregen, dat alles goed en vlot verloopt.

De Raad van gemeentewege worden geholpen met het aantrekken van enige nog gewenste voorzieningen alsmede bij het regelmatig onderhoud.

Burgemeester en Wethouders van Someren,

Burgemeester,

Secretaris.

Dubbelrol

Opmerkelijk dat zowel het verzoek van de vereniging alsmede het antwoord van de gemeente van dezelfde persoon afkomstig was. (Van der Biezen was destijds namelijk niet alleen secretaris van SV Someren, maar ook gemeentesecretaris).

De gemeente nam het sportpark dus niet over. Wel zorgde ze voor extra ondersteuning door de kosten van de eerste kleedruimte voor haar rekening te nemen. Ook beloofde de gemeente medewerking bij het onderhoud van het sportterrein.

Gemeente wordt in 1953 eigenaar van De Potacker Uiteindelijk kocht de gemeente Someren in 1953 toch de grond van de familie Maas en werd daarvoor eigenaar van sportpark de Potacker. Vanaf 1 januari 1954 pachtte SV Someren de sportvelden van de gemeente voor 250 gulden per jaar.

Geschiedenisboek over 150 jaar Somerens Lust

door Thieu Verdonschot

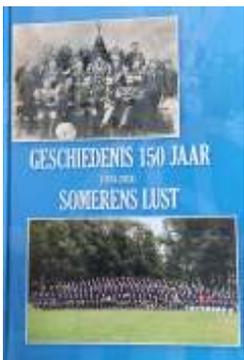
Als vroegere jarenlange muzikant en huidige archivaris van Muziekvereniging Somerens Lust heb ik in de afgelopen 5-6 jaar een boek geschreven over de "volledige" geschiedenis van 150 jaar Somerens Lust. Na allerlei afwegingen werd het geen uitgave van de Muziekvereniging maar een privé-uitgave. Uit financieel oogpunt heb ik toen maar een zeer beperkte oplage laten drukken waarvan er vanaf begin september 2024 75 exemplaren te koop waren tegen een prijs van € 40,- per stuk.

Op dinsdag 26 november heb ik een exemplaar van het boek gratis aan de Heemkundekring geschonken voor opname in de bibliotheek van de HKK en er tegen enkele mensen bij verteld dat er op dat moment nog enkele exemplaren te koop waren. Op het moment van schrijven van dit artikel zijn er nog 5 exemplaren te koop tegen de eerder genoemde prijs van € 40,-. Er komt geen herdruk. Wanneer u het boek wilt lezen kunt u dit in het Heemhuis doen of in de bibliotheek naast het Heemhuis. Ook daar heb ik een exemplaar bezorgd.

Het werd een boek van 244 blz. met ruim 400 foto's erin. Ik wil u graag iets over de beginperiode van de geschiedenis van Somerens Lust vertellen.

Iets over Someren in 1874

In 1874, dus 150 jaar geleden, bestond Someren met nog geen 3000 inwoners, uit een kern Someren--Dorp met een paar uitlopers. De Nieuwe Parochie in Someren-Eind en Someren-Heide waren nog niet gesticht en Lierop was toen een zelfstandige gemeente, zonder muziekkorps. Someren bestond dus maar uit een parochie waarvan 2/3 deel van het grondgebied bestond uit heidegrond, vennen, wegen, sloten etc. Van de 550 gezinnen was 80-90% boer. Er liepen maar 2 grindwegen door de gemeente. Alle overige wegen waren zandwegen en zeg maar vaak modderwegen met kuilen erin. In het centrum van het dorp lagen onder andere een oud gemeentehuisje, een schooltje waar de onderwijzers Buskens les gaven met in de nabijheid een plein met een vieze modderige Meerpoel en enkele cafés en verderop in het dorp een waterstaatskerk,

klooster, molen en nog verder weg de Zuid-Willemsvaart. Het leven was heel zwaar en er was weinig vertier. Voorouders van de familie Buskens speelden al bij de in 1841 in Eindhoven opgerichte Koninklijke Harmonie Apollo's Lust.

Feest van Koning Willem III

Op 12 mei 1874 vierde Koning Willem III, toen nog getrouwd met Sophie van Württemberg, zijn zilveren regeringsjubileum. Dat was aanleiding om in Someren een volksfeest te houden met een optocht door versierde straten.

De 24-jarige fanfare uit Leende kwam met paard en kar naar Someren om het feest mee op te luisteren. Onderwijzer Jan Buskens schreef in de krant dat het optreden van de fanfare grote indruk had gemaakt op de bevolking. Dat was de aanleiding om te bekijken of er in Someren een fanfare kon komen.

De oprichting van de fanfare

Er werd een oprichtingscomité samengesteld van 20 mannen, waaronder burgemeester Verhoijsen, Jan, Hein en Gerrit Buskens en een paar bierbrouwers. Een inzameling onder de bevolking bracht veel geld op. Daarmee werden in Parijs muziekinstrumenten gekocht. Op een of andere manier werd er

aan de komende muzikanten les gegeven. Er ontstond een fanfare van 16 muzikanten, 14 blazers en 2 slagwerkers, met als eerste dirigent een beroepsmusicus/kapelmeeester Goossens en daarnaast een 5-mansbestuur met de burgemeester als president. Uit een bewaard gebleven, met kroontjespen geschreven, reglement blijkt duidelijk dat de fanfare op 15 september 1874 werd opgericht onder de naam "Somerens Lust". Aan het eind van dat jaar kon er voor het eerst een serenade worden gebracht. Er was bij bepaalde gelegenheden voortaan muziek in het dorp. Twee jaar na de oprichting nam onderwijzer Jan Buskens, waarschijnlijk omdat f 2.50 per week aan de heer Goossens teveel was, het dirigerstokje van hem over. Hij bleef dit 49 jaar doen tot zijn ziekbed kort voor zijn dood.

Lid van de Heemkundekring Thieu Verdonschot, 26 november 2024.

.....

Johannes Martens schaapherder in Someren-Eind

door Cees Verhagen

Als je een schaapherder met kudde ontmoet, mocht je naar het oude volksgeloof een wens doen.

Dit verhaal had ik in mijn boek willen schrijven, maar het boek zou dan weer dikker en duurder worden. Dit komende boek, met de titel 'Kende gij ze nog?', gaat over bekende en onbekende Somerenaren en Astenaren, zoals de geschiedenis van de Astense en Somerense missionarissen in China, maar ook over alle Somerense, Lieropse en Astense zouaven. Tevens verhalen over kleurrijke figuren zoals Bertje Boerekamp, Gerrit van Poppel en Martinus van Houts.... en nog veel meer. Kortweg een dik boek met heel veel foto's.

Woeste grond

Waar nu Someren-Heide en 't Eind liggen, was tot 1800 één grote heidevlakte met hier en daar vennen. Op veel plekken werd hier ook turf gestoken. De heide was van groot belang voor de boeren uit Someren, zij gingen op de heide plaggen steken voor de potstal. Ook de bijenboeren waren blij met de bloeiende heide. Boeren hadden een groot probleem: hoe kom ik aan mest, mest en nog eens mest? Nu is het andersom. In het voorjaar werd de mest uit de potstal 'gevaren' en werd de mest over het akkerland verspreid en in de grond geploegd. Het algemeen gebruik van kunstmest kwam rond 1930.

Tot voor de Tweede Wereldoorlog was een schaapherder met zijn hond en zijn kudde niet weg te denken uit ons landschapsbeeld. Die schapen waren belangrijk, ze gaven melk (kaas), vlees, wol en leverden mest (schaapskooi). Zij hielden ook de heide in stand. De mest uit de schaapskooi werd, net zoals bij de potstal, in het voorjaar over het land ver-

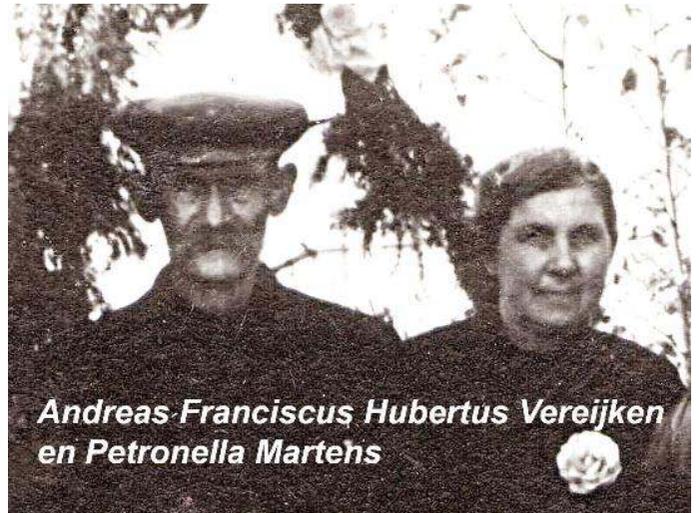
spreid.

In de loop van de tijd verdween de heide (woeste grond), omdat particulieren en grootgrondbezitters deze woeste gronden kochten om te ontginnen. In Someren waren dat o.a. Goord Verberne uit Someren en de familie Mullie uit Dottenijs, een plaats in België in de nabijheid van Kortrijk. Ook de Gemeente Someren gaf rond 1920 grond uit om te ontginnen, voor grootschalige ontginningen.

Johannes Martens alias Hannus Mond

Schaapherder (in het dialect scheeper (scheper)) in Someren-Eind was Johannes Martens, in de volksmond Hannus Mond geheten. Hij was de enige zoon van Johannes Martens (1821-1899) en Hendrina van de Kerkhof (1824-1852). In Deurne woonden zij op de Merlenberg en vader Johannes Martens staat in het bevolkingsregister ingeschreven als wever en Hendrina als spinster.

Hun zoon Johannes (Hannus) Mond werd geboren op 3 maart 1851 te Deurne. (Zijn moeder Hendrina van de Kerkhof stierf een jaar later op 17-06-1852, 28 jaar oud), Hannus Mond was toen ongeveer 1 jaar oud. Vader hertrouwde met Francina Werts en zij kregen nog een zoon Henricus geb. 26-09-1855. Zij woonden rond 1860 in Deurne (Dorp B 52). Hannus werd later knecht bij de familie Van den Berkmortel in Deurne.

Hannus Mond trouwde in 1878 met Eimerdina (Dien) van den Heuvel uit Deurne. Zij kregen vier kinderen: twee meisjes Henrica (1879- 1956) en Petronella (1889- 1951) en twee zonen, Petrus (1882-1941) en Wilhelmus (1885 -1886). Dochter Petronella trouwde met Andreas Franciscus Hubertus (Frans) Vereijken (1874- 1960) en kregen 10 kinderen en Henrica huwde met Jacobus Vaes en zij

kregen 4 kinderen. Petrus bleef vrijgezel en stond te boek als dienstknecht, landbouwer en schaapherder.

Hannus Mond stond in Deurne bekend als gildebroeder van het Sint-Antonius Abt gilde. Hij stierf op 19-06-1938 in het bejaardenhuis in Someren. Zijn vrouw Eimerdina (Dien) van den Heuvel is geboren in 21-11-1851 in Deurne en stierf in 12-03-1951 op 99-jarige leeftijd in Someren ook in het bejaardenhuis aldaar.

De bewoningsgeschiedenis van Hannus is nogal complex en moeilijk te volgen.

Johannes Martens (Hannus Mond) vertrok in 1900 van Deurne naar Asten(Heusden), hier bleef hij maar kort want in 1901 bouwde Hannus eerst een huisje over de brug bij Half Twaalf, men noemde dit gebied toen nog Pruisen en dat lag vlak tegen het kanaal. Hannus Mond werd daar schaapherder met een eigen kleine kudde.

ASTEN. De gouden bruiloft van het echtpaar Johannes Martens en Eimerdina van den Heuvel in het Heusdensch Broek zal gevierd worden op Maandag 14 Mei a.s. Er is een feestcommissie gevormd, die naar wij vernemen reeds een flink bedrag heeft ingezameld en dezen dag voor de oudjes tot een onvergetelijke te maken. Als gebruikelijk zal ook de Harmonie de festiviteiten opluisteren.

In 1912 verhuisde hij in Someren naar de Kleine Speelheuvel en vertrok in 1918 weer naar Asten (Heusden) en ging op Hoogenbergen (nu Broekstraat) bij zijn schoonzoon Andreas (Dries) Vereijken wonen. Hannus en Dien woonden ook een tijd bij hun vrijgezelle zoon Peter (of was het andersom?) op Hoogenbergen 3. Hier vierden zij op 14 mei 1928 hun gouden bruiloft. In het jaar 1927 had hij nog de bedevaart naar Kevelaer gelopen, hij was toen 76 jaar.

EEN KRASSE GRIJSAARD.

In dezen tijd van motor en charleston schijnen de menschen met den dag „futloozter” te worden. Een staaltje van levenskracht en energie is daarom zeker wel het feit, dat de vorige week de 80-jarige Hannes Martens uit Asten een voetreis maakte naar Kevelaer, een afstand heen en terug van ruim 80 K.M. Het was de 56e maal, dat de heer Martens zijn voetpelgrimage naar dit Genadeoord van Maria maakte.

(Volgens het bevolkingsregister van Someren heeft Hannus Mond ook nog in Heeze en Delft gewoond).

Hannus had een schaapskudde op Hoogenbergen en bouwde daar zijn schaapskooi voor ongeveer 130 schapen. 's Morgens vroeg trok Hannus met zijn kudde er op uit en liet zijn schapen langs de openbare gronden grazen, langs de kanaaldijken, het Ven in, langs de Aa en naar het Broek. Dat mocht hij, omdat een schaapherder geen vergoeding hoefde te betalen voor het grazen van zijn kudde langs de openbare wegen. Alleen, dit moest hij bij de gemeenten melden. De burgemeester 'benoemde' hem dan als de beheerder der gemeentewegen.

Bernard Vergeer had altijd veel bekijks van zijn kinderen als hij de schapen ging scheren. V.l.n.r Riek, Gerrit, Ben, Bernard en Wim.

Vóór de zomer werden de schapen geschoren en daarin was Hannus en later ook zijn zoon Peer, zéér bedreven. In die tijd had men nog geen elektrische tondeuses, maar eenvoudige metalen scharen die met de hand bediend werden. Binnen 'n week waren al die schapen geschoren en dat leverde een grote berg wol op. Deze werd verkocht aan opkopers uit Twente en Tilburg waar de grote wolfabrieken waren. Hannus wachtte met verkopen meestal zo lang tot hij een mooie prijs kon beuren.

Ook met de verkoop van schapen en lammeren was hij een echte handelaar, die tot in de verre omgeving contacten had. Daar ging hij altijd te voet heen. Thuis werd er ook wol ontvet en gewassen en werd door zijn vrouw Dien voor eigen gebruik tot garen gesponnen.

Hannus nam, bij het grazen van de schapen meestal een knot wol mee en breide daarvan sokken, dassen en truien, die altijd bij hem te koop waren. Hij kon beter breien dan menige huisvrouw. Tijdens het grazen hielden zijn honden zijn kudde bijeen.

De schaapherders waren ook 'veeartsen'. Echte veeartsen waren er niet in deze omgeving, door

overlevering wisten herders de meeste ziekten te herkennen en te behandelen. Zij keken hun kennis af van andere herders maar ook van Teuten. Dat waren rondtrekkende 'kooplieden'. Men kende verschillende soorten Teuten: koperteuten, haarteuten, boter- en textielteuten. Zo waren er ook Teuten, die officieus veeartsen of dierensnijders werden genoemd. In het voorjaar trokken dieren-snijders langs de boeren en castreerden paarden, runderen en varkens. Tevens verkochten zij geneesmiddelen, zaaigoed en huisgerei.

De eerste veeverloskundige en castreur was Antoon Barten, die vestigde zich in 1926 in Someren. In 1947 kwam de eerste dierenarts naar Someren: Bertus Maenhout.

Zwaar bestaan

Het was voor de herders een zwaar bestaan. Ze waren zeven dagen in de week met de schapen in de weer, bijna altijd buiten. Vooral in de lammerperiode rond mei was dit dag en nacht. 's Nachts moest alles gebeuren met de stallantaarn. Tijdens het wachten werden allerlei werkzaamheden uitgevoerd.

De herders waren heel goed in weersvoorspellingen. Met een blik op de maan en de neus in de wind wisten ze precies wat het weer ging doen. Iedere herder had z'n eigen hondenras. Je kon er de lelijkste bastaarden tegenkomen die, als je als buitenstaander even te dicht in de buurt kwam, gelijk aan je broekspijp hingen.

Hondsdolheid

Hannus werd op een gegeven moment gebeten door een dolle hond die rond zwierf en achter zijn schapen aan zat. Hij probeerde die weg te jagen maar werd gebeten en Hannus dacht dat hij hondsdolheid kreeg, een gevreesde ziekte, die gepaard zou gaan met hevige pijnen en tenslotte eindigde met de dood. Men had er in die tijd nog geen medicijnen voor om de ziekte te bestrijden. Hannus, die bang was dat hij dood zou gaan, ging naar de paters in Asten. De paters waren goede klanten van hem, die o.a. schapenmelk, wol en vlees kochten

Het moederhuis van de paters was in Parijs en daarom wisten zij dat daar een bekende dokter Louis Pasteur was, die een remedie had ontdekt tegen hondsdolheid. De paters spraken vloeiend Frans en zij boden Hannus aan om met hem mee naar Parijs te gaan. Zo vertrok hij in gezelschap van drie paters met de trein naar de Franse hoofdstad. Hij werd daar

ondergebracht in een ziekenhuis en enkele weken verpleegd waarna hij weer kerngezond was. De paters waren intussen weer afgereisd naar Asten zodat Hannus moederziel alleen in hartje Parijs stond terwijl hij geen Frans sprak en de paters hadden wat Frans geld achtergelaten voor de trein.

Hij slaagde er echter in om op de één of andere manier weer thuis te komen, deels met de trein tot Brussel en verder te voet: 'n Knappe prestatie!

'n Paar Franse woorden had hij ervan overgehouden: "Ne pas aujourd'hui mais demain" (niet vandaag maar morgen). Hij zal deze Franse zin wel heel vaak gehoord hebben, als hij vroeg wanneer hij naar huis mocht!

Een ander verhaal over dit voorval is dat meester Jan Buskens, onderwijzer van de jongensschool in Someren-Dorp, die ook goed Frans sprak en hem naar Parijs heeft begeleid naar het Pasteur Instituut. Jan moest weer naar huis en schreef voor Hannus in het Frans het adres op waar hij naar toe moest wanneer hij genezen was. Welk verhaal waar is, is onbekend.

Hoe kwam hij aan de bijnaam Hannus Mond?

Volgens Remy Lammers kwamen zijn ouders vroeg te overlijden aan de Spaanse griep (ca. 1918) en werden de kinderen grootgebracht bij een schaapherder Monde in Deurne. Vandaar de bijnaam Hannus Mond. Maar volgens DeurneWiki kan dit niet kloppen, zijn ouders zijn gestorven in 1852 en 1899, ver voor de Spaanse griep en in Deurne komt de naam Monde niet voor! (DeurneWiki is de door heemkundekring Deurne beheerde interactieve Nederlandstalige online-encyclopedie voor en door alle (oud) Deurnenaren). Hij is opgegroeid bij zijn vader en stiefmoeder Francina Werts. Hij was ook niet de laatste schaapherder van Someren-Eind, dat was waarschijnlijk zijn vrijgezelle zoon Peter.

De bijnaam Mond kan verschillende achtergronden hebben. Hij zou een verminkte mond kunnen hebben (b.v. hazenlip). Ook kan Mond of Mund een toponiem (veldnaam) zijn, denk daarbij aan de namen Helmond, Montvoort en Roermond. Maar

het meest waarschijnlijke is dat hij de bijnaam kreeg omdat hij zijn schapenbokken met zijn mond castrerde. Veel rammen in een kudde kan niet, want zij zorgden dan voor veel onnodige problemen. Een ram wordt voornamelijk gecastreerd, omdat hij zich niet mag voortplanten, om agressief gedrag te vermijden en om de geurhinder sterk te verminderen. Door castratie kan de ram mee in de kudde en is hij zachter in de omgang. Een ram kan pas gecastreerd worden als zijn testikels zijn ingedaald, dat kan ongeveer na 4 maanden. Het met de mond kneuzen van de zaadleiders was een bekende techniek. Bij deze bloedeloze techniek was desinfectie niet nodig. Hannus kneusde dan met zijn tanden ongeveer een minuut lang de zaadleiders van een ram. Om het succes te vergroten werden op twee verschillende plekken de zaadleiders gekneusd.

Na het overlijden van Hannus in 1938 nam zijn zoon Peer de schapenhouderij over. Hij bleef vrijgezel en kreeg net als zijn vader de bijnaam Mond. Hij woonde aan de Astense kant van de Zuid-Willemsvaart.

Toen de Duitsers in 1940 ons land binnenvielen moesten de Nederlandse soldaten, die versterkingen hadden aangelegd in de Peel en langs de Zuid-Willemsvaart, zich hals over kop terugtrekken met achterlating van grote kisten vol materieel, zoals munitie en kledingstukken. Peer Mond ging toen op zoek langs het kanaal om al deze spullen te 'verzamelen'. Van de kratten timmerde hij zijn schaapskooi. Bij koud weer liep hij altijd rond in 'n groene soldatenjas.

Op een onbewaakt ogenblik werd Peer door een agressieve bok, die hijzelf gekocht had bij Van Doorn in 't Eind, in zijn buik gestoten en raakte daarbij zwaar gewond.

Zijn zwager, Frans Vereijken, bracht hem achter op de fiets naar het ziekenhuis in Helmond, waar hij meteen werd geopereerd. Toen hij uit de narcose was gekomen had hij vreselijke dorst maar mocht absoluut niet drinken. Hij had dit door zijn narcose niet begrepen en 's avonds na het bezoek stapte hij uit bed, liep de gang op en dronk uit een vaas met bloemen al het water op. (Bloemen werden toen 's avonds van de kamer gehaald en op de gang gezet.) Nog diezelfde nacht overleed hij, 59 jaar oud, op 10 december 1941.

Fabel

Dit is een mooi moment om de fabel uit de wereld te helpen over de bijnaam van de familie Vereijken, de Mus. Deze zou in de volksmond van het vogeltje de

mus komen, niet dus. Deze kwam van een van de voormoeders uit Aarle-Rixtel, Barbara Musch. Zij was getrouwd met Andreas Vereijken ook wel Vrijken (Vreijken) geschreven. Barbara was geboren in Aarle-Rixtel en daar gedoopt op 18 okt. 1767. Het kwam wel eens voor dat kinderen, in de volksmond, naar moeder werden vernoemd, omdat moeder bijv. dominant was of anderszins opviel. De naam Mus of Musch is afgeleid van de heilige naam Anselmus en betekent 'Door de goden beschermd'. De heilige Anselmus (middeleeuwen) was aartsbischop van Canterbury, kerkvader en wijsgeer.

Bronnen:

Computer: Delpher, DeurneWiki.

Archieven: Cees Verhagen.

Heemkundekring De Vonder. Bidprentjes en bewoningsgeschiedenis Asten.

R.H.C. Ehv.

Noeste werkers op Woeste grond. Cees Verhagen, 1997.

Mijn onvergetelijke schoolklas. Cees Verhagen, 2008.

Remy Lammers. De Laatste Scheper (Schaapsherder) in Someren-Eind.

De Vonder jaargang 24 (2018) nummer 3.

Geschiedenis van de veeartsenij in Someren. Martien van Kuijk. 2007.

Dank aan Theo Nijssen, fam. Knaapen en mijn vrouw Mieke.

Historische kadasterkaart Someren nu digitaal

Proficiat De Vonder, met zijn vrijwilligers die dit allemaal verzorgd hebben perceel per perceel.

Proficiat voor de mensen die connecties hebben met Someren, waar ook ter wereld, hier is het dan.

<https://historischegeografiebrabant.nl>

Het is zo ver, alle percelen en gebouwen van Someren 1832 op de kaart, met naam, beroep, toponiem en het soort percelen van iedere eigenaar te vergelijken met het origineel de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel.

In te zien, te zoeken, te downloaden, lagen aanpassen, knippen en aantekenen, kopiëren, pop-up met eigenschappen, Legenda en achtergrondlagen.

Ga je maar eens verdiepen in die prachtige gemeente.

Met vriendelijke groet,

Peter van den Berk / Rini van de Laar

Reünie kleuterschool Sint Jozef

Dit jaar is het alweer 70 jaar geleden dat de beroemde foto van de kleuters van schooljaar 1955 – 1956 op de bewaar-/kleuterschool Sint Jozef is gemaakt. Wij (Henk van der Zand, Pieter Hoes en Rien Sanders) willen daar niet zomaar aan voorbij gaan. Hoe leuk zou het zijn om de kinderen van toen weer eens bij elkaar te krijgen en ook bijvoorbeeld weer een groepsfoto in dezelfde opstelling te maken. Op de speelplaats van de bewaarschool zal dat niet meer lukken maar wel bijvoorbeeld op een andere trap of tribune ergens in Asten. Wij zijn dit idee verder gaan uitwerken en denken nu aan een bijeenkomst met fotosessie tevens reünie zo rond vrijdag 26 september 2025. De plaats moeten we nog verder gaan uitzoeken. Als iemand niet in staat is om te komen kan er eventueel ook een (pas-) foto worden gestuurd die dan in de groepsfoto kan worden ingepast.

De kleuters die nog in leven zijn zullen nu allemaal zo rond de 75 jaar zijn dus we moeten er geen 5 of 10 jaar meer mee wachten, de tijd dringt.... Maar wie staan er dan allemaal op?

Wij zijn al een tijdje bezig om die namen terug te vinden. Zo is in maart 2022 en oktober 2023 de foto op Facebook (Asten Zoals Het Was) geplaatst met de bij ons toen bekende namen. Tevens stelden wij toen de vraag of de namen en/of eventuele emailadressen van die bij ons onbekende kleuters bij jullie wél bekend zijn. Ook is er toen een publicatie in De Vonder geweest en in Peelbelang. Daarmee zijn er nog een flink aantal ontbrekende namen alsnog bekend geworden. Maar hebben we daarmee het maximaal aantal nog te achterhalen namen nu dan ook echt bereikt?

We missen nog 19 namen met op de foto de nummers: **27, 34, 35, 36, 40, 50, 58, 59, 63, 64, 68, 75, 89, 90, 92, 101, 115, 139, 146** en de voornamen van op de foto de nummers: **11, 83, 99 en 140**.

Weet iemand die toch nog te benoemen? Of weet zelfs iemand misschien de email-adressen hiervan? Ook zou het leuk zijn (maar voel je zeker niet verplicht!) als degenen die op de foto staan nog een stukje zouden schrijven over wat ze ná de bewaarschool gedaan hebben. Bijvoorbeeld naar welke school ze daarna gegaan zijn, wat ze voor werk gedaan hebben, waar ze nu wonen, wat ze nu doen en misschien opmerkelijke dingen noemen die ze

hebben meegemaakt en die ze graag zouden willen delen.

Kortom: Wij horen graag wie nog ontbrekende namen of emailadressen kan aanreiken, op een fotosessie rond vrijdag 26 september 2025 zou willen komen of een persoonlijk stukje zou willen schrijven.

Graag jullie reactie mailen naar: bewaarschoolasten1955@gmail.com

Algemene informatie

REDACTIE:

Hennie Hoeben, Voordeldonk 30, 5721 HM, Asten

Anneke Blankennagel, Cor Fransen, Jac Jöris, Joop Martens, Ricus van Neerven, Piet Sniijders en namens het bestuur Jan van der Heijden

Mailadres voor inzenden kopij:

redactie@heemkundekringdevonder.nl

BESTUUR HEEMKUNDE:

Voorzitter: Gerard van de Moosdijk
telefoonnummer: 0493-693715

Secretaris: Sandu Niessen

Penningmeester: Ryan van Laarhoven

Leden: Jan van der Heijden, Joop Martens en Sjef Toemen

Gezinsabbonementen HKK De Vonder
€ 35,00 per jaar

Opgeven bij het secretariaat of het Heemhuis
Molenstraat 10 te Someren

www.heemkundekringdevonder.nl

ISSN 1387-2079

Foto Omslag: "brug over de Zuid Willemsvaart bij sluis XI, genaamd BRUG SOMEREN" door Maria van Neerven

SPONSORS VAN HEEMKUNDEKRING DE VONDER

BAA, Julianastraat 2, 5721 GL Asten
Bij Willem, Burgemeester Wijnenstraat 15, 5721 AG Asten
Biologische Boerderij Sumiran, Broekstraat 3, 5725 TL Heusden
Driessen Advies & Beheer, Witvrouwenbergweg 12, 5711 CN Someren
Expert Asten, Burg.Ruttenplein 1, 5721 PX Asten
Geboeders van Eijk, Hoogveld 8, 5721 WS Asten
HBtraining BV, Koningsplein 8, 5721 GJ Asten
Van den Heuvel Autoschade, Ommelseweg 46, 5721 WV ASTEN
Holdingmaatschappij Relijn B.V., Broekstraat 4, 5711 CT Someren
Installatietechniek van Eersel B.V., Ommelseweg 57, 5721 WT Asten
Koninklijke Eijsbouts BV, Driehoekstraat 3, 5721 AA Asten
Luke van Leeuwen BV, Prins Bernardstraat 69, 5721 GB Asten
Meeuws-Verspeek Uitvaartverzorging BV, Acaciaweg 26, 5711 CM Someren
MIDAS Winkelcentrum, Markt 10, 5721 GE Asten
P. van der Zanden, Jan vd Diesdunckstraat 17, 5721 VN Asten
PLUS Erik Gorissen, Burg. Ruttenplein 4, 5721 DX Asten
Theo Rongen, Koningsplein 1 F, 5721 GJ Asten
STRK Architecture & Interior Design, Spegelt 36a, 5674 CD Nuenen
Van Golstein Brouwers B.V., Tuinstraat 18, 5721 ZZ Asten
Vlemmix Aanhangwagens BV, Florapark 3, 5721 VH Asten

Vrienden van Heemkundevereniging de Vonder

A.H. Verberne Holding B.V., van den Eijndelaan 60, 5712 BR Someren-Eind
Beblo Arrangementen B.V., Florapark 28, 5721 VH Asten
Dakbedekkingsbedrijf Joan Meeuws, Kommerstraat 38, 5712 XV Someren
Deska Kantoormeubelen & Supplies, Kortijzer 11, 5721 VE Asten
ETB Willem Bos, Trasweg 5, 5712 BB Someren-Eind
F. Leenen Someren Beheer B.V., Dr Eijnattenlaan 28, 5711 AW Someren
Geven Beheer B.V., Wilhelminastraat 44, 5721 KK Asten
Harrie Welten, Kuilvenweg 8, 5712 GX Someren
Hotel Centraal, Wilhelminaplein 3, 5711 EK Someren
Isobouw Systems B.V., Kanaalstraat 107, 5711 EG Someren
Larco Foods B.V., Industrielaan 10, 5711 CX Someren
Leenen Steengoed B.V., Vaarselstraat 34, 5711 RE Someren
Notaris van Kaam, Witvrouwenbergweg 8a, 5711 CN Someren
Partycentrum De Platte Vonder, Nieuwendijk 10, 5712 EM Someren-Eind
Van der Putten fysiotherapie & psychologie, Dorpsstraat 25a, 5711 GL Someren
Verbugt IT, Zagershof 1, 5721 HX Asten
Wijnen Bouw en Service, Dorser 2, 5711 LE Someren